

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 grudnia 1983 r.

Nr 68

TRZESCI
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

302	— z dnia 14 listopada 1983 r. w sprawie zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych w przedsiębiorstwach produkujących na rynek	373
303	— z dnia 7 grudnia 1983 r. w sprawie wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami oraz wysokości wynagrodzenia egzaminatorów	374
304	— z dnia 8 grudnia 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie melioracji wodnych	375
305	— z dnia 8 grudnia 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia	378
306	— z dnia 8 grudnia 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rozszerzenia zakresu świadczeń z ubezpieczenia społecznego dla niektórych osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia	378

ROZPORZĄDZENIA:

307	— Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1983 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim	379
308	— Ministra Finansów z dnia 6 grudnia 1983 r. w sprawie poboru podatku wyrównawczego od niektórych grup podatników	384
309	— Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 10 grudnia 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali w hotelach dla nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych szkół wyższych	384
310	— Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 grudnia 1983 r. w sprawie zasad udzielania świadczeń leczniczych przez zakłady społeczne służby zdrowia osobom wykonującym działalność twórczą lub artystyczną	385
311	— Ministra Kultury i Sztuki z dnia 8 grudnia 1983 r. w sprawie zasad sprawowania nadzoru pedagogicznego, szczegółowego wykazu stanowisk oraz zakresu obowiązków, uprawnień i kwalifikacji nauczycieli sprawujących nadzór pedagogiczny nad szkołami artystycznymi	386

302

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 listopada 1983 r.

w sprawie zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych w przedsiębiorstwach produkujących na rynek.

W celu lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych w przedsiębiorstwach produkujących na rynek, na podstawie art. 86 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267), art. 43 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144) i art. 23 ust. 7 ustawy budżetowej na rok 1983 z dnia 29 grudnia 1982 r. (Dz. U. Nr 44, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do osób wykonujących pracę w ramach zakładowych zespołów gospodarczych, zwanych dalej „zespołami”.

2. Zespoły mogą być organizowane w przedsiębiorstwach państwowych oraz w organizacjach spółdzielczych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, w celu wytwarzania produkcji rynkowej lub niezbędnych do niej półfabrykatów, w godzinach poza normalnym, obowiązującym w przedsiębiorstwie czasem pracy, na wolnych lub nie wykorzystanych urządzeniach technicznych.

3. Przez pracę poza normalnym czasem pracy rozumie się pracę w wolne soboty, niedziele i święta oraz pracę na trzeciej i drugiej zmianie, jeżeli w danym zakładzie pracy (wydziale produkcyjnym) obowiązuje jednozmianowy system pracy.

4. W przedsiębiorstwie może pracować kilka zespołów, a w wydziale produkcyjnym — jeden zespół.

§ 2. 1. W skład zespołu mogą wchodzić pracownicy przedsiębiorstwa, emeryci, renciści, kobiety korzystające z urlopów wychowawczych, a także członkowie ich rodzin oraz pracownicy innych przedsiębiorstw.

2. Członkowie zespołu wybierają spośród siebie kierownika będącego ich pełnomocnikiem, który reprezentuje zespół oraz w imieniu jego członków zawiera umowę z przedsiębiorstwem, zwaną dalej „umową zespołu”.

§ 3. 1. Umowa zespołu powinna w szczególności określać:

- 1) obowiązek przedsiębiorstwa zapewnienia zespołowi odpowiednich surowców, materiałów, półfabrykatów, paliw, energii i części zamiennych w ilościach dostosowanych do wielkości produkcji,
- 2) godziny pracy w określonych dniach tygodnia (miesiąca),
- 3) ilość wyrobów finalnych lub półfabrykatów, jaką zespół powinien wykonać w odpowiedniej klasie jakości, po uwzględnieniu normatywnych strat technologicznych i braków,
- 4) miejsce i warunki odbioru oraz składowania surowców, materiałów, półfabrykatów, paliw, części zamiennych i wykonanej gotowej produkcji,

- 5) wynagrodzenie zespołu za wykonaną produkcję, określone na podstawie jednostkowych kosztów robocizny bezpośredniej i pośredniej, wyliczonych w oparciu o wykonaną przez przedsiębiorstwo analogiczną asortymentowo produkcję w okresie ostatniego półrocza w normalnym czasie pracy przedsiębiorstwa; przy zagwarantowaniu opłacalności produkcji,
- 6) zasady potrącania wynagrodzenia za przekroczenie ustalonych w umowie zespołu strat technologicznych lub braków,
- 7) zakres nadzoru technicznego przedsiębiorstwa i formy współdziałania z zespołem,
- 8) kierownika reprezentującego zespół wobec przedsiębiorstwa.

2. Do umowy zespołu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

§ 4. 1. Wynagrodzenie dla zespołu otrzymuje kierownik zespołu.

2. Wewnętrzny podział otrzymanego wynagrodzenia między członków zespołu powinien być dokonywany przez kierownika zespołu zgodnie z regulaminem uchwalonym przez zespół.

§ 5. 1. Na stanowiskach wymagających określonych kwalifikacji mogą pracować w zespole osoby posiadające takie kwalifikacje lub znajomość obsługi maszyn i urządzeń technicznych, z których udziałem odbywa się praca, oraz osoby wykazujące się odpowiednim stanem zdrowia.

2. Nadzór techniczny przedsiębiorstwa kontroluje pracę zespołu oraz decyduje, na jakich stanowiskach mogą być zatrudnieni członkowie zespołu nie posiadający odpowiednich kwalifikacji.

3. Koszt utrzymania nadzoru technicznego obciąża przedsiębiorstwo.

§ 6. 1. Wynagrodzenie wypłacane zespołowi zalicza się do kosztów produkcji przedsiębiorstwa; wynagrodzenie to jest wolne od obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Produkcja wykonywana przez zespoły powinna być księgowana przez przedsiębiorstwo oddzielnie, a jej wartość dla celów naliczania obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej podlega wyłączeniu z wartości produkcji sprzedanej przedsiębiorstwa. Jeżeli przedsiębiorstwo stosuje miernik wartości produkcji sprzedanej netto, również koszty materialne podlegają wyłączeniu, proporcjonalnie do udziału wartości produkcji wykonanej przez zespół w wartości produkcji sprzedanej ogółem.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo i warunki pracy zatrudnionych w nim członków zespołu.

2. W razie wypadku przy pracy członkom zespołu lub członkom ich rodzin przysługują świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144).

§ 8. Organy założycielskie dokonają oceny możliwości tworzenia zespołów, uwzględniając zapewnienie zaopatrzenia materiałowo-surowcowego przedsiębiorstw, i przekazują odpowiednie informacje właściwym przedsiębiorstwom.

§ 9. Wynagrodzenia emerytów i rencistów wykonujących pracę w zespołach nie podlegają ograniczeniom wynikającym z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty (Dz. U. Nr 17, poz. 80).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

303

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 grudnia 1983 r.

w sprawie wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami oraz wysokości wynagrodzenia egzaminatorów.

Na podstawie art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami.

§ 1. Za sprawdzenie teoretycznych i praktycznych kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami, zwané dalej „egzaminem”, pobiera się opłaty określone w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Opłata za egzamin wymagany do uzyskania prawa jazdy określonej kategorii wynosi:

- 1) przy kategorii A, T, M, trolejbusowej lub E — 700 zł,
- 2) przy kategorii B, C lub D — 1.000 zł.

2. Opłata za egzamin wymagany do uzyskania karty wynosi:

1) motorowerowej	— 200 zł,
2) woźnicy	— 200 zł,
3) rowerowej	— 100 zł.

§ 3. Jeżeli o uprawnienie do kierowania pojazdami ubiega się cudzoziemiec nie korzystający z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, opłata za egzamin wymagany do uzyskania prawa jazdy — bez względu na kategorię — wynosi 6.000 zł, a za egzamin wymagany do uzyskania karty motorowerowej, rowerowej lub karty woźnicy — 2.000 zł.

§ 4. W razie częściowego egzaminu opłaty za egzamin teoretyczny wynoszą 30%, a za egzamin praktyczny — 70% opłat określonych w § 2 i 3. Przepis ten nie dotyczy opłat za egzamin wymagany do uzyskania prawa jazdy kategorii E lub karty woźnicy.

§ 5. 1. Dla uczniów i studentów, ubiegających się o prawo jazdy kategorii A lub B albo B i A, kartę motorowerową, rowerową lub kartę woźnicy, opłatę za egzamin ustala się w wysokości połowy kwot wymienionych